

8 Νοεμβρίου, 1996

[ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ Ν. ΧΑΤΖΗΠΑΥΛΟΥ,

Αιτητής,

v.

ΑΡΧΗΣ ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΥ ΚΥΠΡΟΥ,

Καθ' ης η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 441/95)

Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Λόγοι ακυρώσεως — Έλλειψη αιτιολογίας — Συμπλήρωση της αιτιολογίας από τα στοιχεία του φακέλου — Υιοθέτηση της *Γιαλλουριδής ν. Α.Η.Κ.* στην κριθείσα περίπτωση.

5

Προαγωγές — Θέσεις ψηλά στην ιεραρχία — Αυξημένη διακριτική ευχέρεια του διορίζοντος οργάνου.

10

Οργανισμοί Δημοσίου Δικαίου — Αρχή Ηλεκτρισμού Κύπρου — Υπάλληλοι — Προαγωγές — Συστάσεις του Διευθυντή — Αναπλήρωση του Γενικού Διευθυντή στην δόση των συστάσεων από τον Αναπληρωτή Γενικό Διευθυντή — Περιστάσεις — Οι συστάσεις και η αναπλήρωση νόμιμες — Θεμελίωση στον περί Ερμηνείας Νόμο Κεφ. 1, Άρθρο 21 και στην υπαγωγή της προαφωπηρετικής άδειας στην έννοια του αντικειμενικά ανυπερβλήτου κωλύματος.

15

Ο αιτητής προσέβαλε την προαγωγή του ενδιαφερομένου μέρους στη θέση Διευθυντή Τεχνικών Υπηρεσιών και Αναπληρωτή Γενικού Διευθυντή.

20

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

25

1. Αναφορικά με τον ισχυρισμό ότι η απόφαση της Αρχής πάσχει από έλλειψη αιτιολογίας, γίνεται αναφορά στην υπόθεση, *Μ.*

Γιαλλουρίδης ν. ΑΗΚ.

Υιοθετείται η πιο πάνω απόφαση με την κατάληξη της οποίας το δικαστήριο συμφωνεί.

- 5
2. Αναφορικά με τον ισχυρισμό ότι δεν επιλέγη ο πιο κατάλληλος υποψήφιος σημειώνεται ότι η επίδικη θέση είναι η δεύτερη στην ιεραρχία της καθ' ης η αίτηση Αρχής και η Αρχή έχει ευρεία διακριτική εξουσία για την επιλογή του καταλληλότερου υποψήφιου. Η καθ' ης η αίτηση κατέληξε στην απόφασή της αφού στάθμισε όλα τα ενώπιόν της στοιχεία. Ο αιτητής απέτυχε να αποδείξει έκδηλη υπεροχή.
- 10
3. Ο βασικός λόγος, στον οποίο επικεντρώνει ο δικηγόρος του αιτητή την προσφυγή του είναι ότι οι συστάσεις που δόθηκαν από το Διευθυντή Τεχνικών Υπηρεσιών ήσαν παράνομες γιατί δόθηκαν από αναρμόδιο όργανο.
- 15

Ορθά οι συστάσεις δόθηκαν από το Διευθυντή Τεχνικών Υπηρεσιών και Αναπληρωτή Γενικό Διευθυντή για τους πιο κάτω λόγους: Ο τελευταίος είχε εξουσιοδοτηθεί από την Αρχή όπως, κατά τη διάρκεια απουσίας του Αρχιμηχανικού και Γενικού Διευθυντή να αναλάβει όλες τις εξουσίες, καθήκοντα και ευθύνες του Γενικού Διευθυντή. Ο Αρχιμηχανικός και Γενικός Διευθυντής απουσίαζε με προαφυπηρετική άδεια και κανένας δε μπορούσε να τον υποχρεώσει να εργαστεί.

20

25

Στο Interpretation Law, Κεφ. 1, Άρθρο 21 αναφέρονται τα ακόλουθα:

“21. Notwithstanding anything in any other Law contained, when the substantive holder of any office constituted by or under any Law, in force for the time being, is on leave of absence pending relinquishment of his office, it shall be lawful for another person to be appointed substantively to the same office.”

30

35

Εξάλλο η ενέργεια του κ. Χ'Πασχάλη, Αναπληρωτή Γενικού Διευθυντή βρίσκεται σε πλήρη συμφωνία και συμμόρφωση με τη νομολογία του Ανωτάτου Δικαστηρίου. (Βλ. *Δημοκρατία ν. Στυλιανίδη*).

40

Η απουσία του Γενικού Διευθυντή με προαφυπηρετική άδεια αποτελεί ανυπέρβλητο αντικειμενικά κώλυμα σύμφωνα με την πιο πάνω απόφαση και ορθά ο Αναπληρωτής Γενικός Διευθυντής έκαμε

τις απαραίτητες συστάσεις.

*Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς
έξοδα.*

5

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Γιαλλουρίδης ν. Α.Η.Κ. (1994) 4 Α.Α.Δ. 1912,

10 *Κορομιάς κ.ά. ν. ΑΗΚ (1992) 4 Α.Α.Δ. 4828,*

Ιωάννου ν. ΑΗΚ (1995) 4 Α.Α.Δ. 377,

Δημοκρατία ν. Στυλιανίδη (1996) 3 Α.Α.Δ. 274.

15

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της απόφασης της Αρχής με την οποία προήγαγε το ενδιαφερόμενο μέρος στη θέση Διευθυντή Τεχνικών Υπηρεσιών και Αναπληρωτή Γενικό Διευθυντή Κεντρικά Γραφεία Α.Η.Κ. αντί του Αιτητή.

20

Μ. Καλλίγερου για Γ. Αγαπίου, για τον Αιτητή.

25 *Κ. Στιβαρού για Γ. Κακογιάννη, για την Καθ' ης η αίτηση.*

Μ. Παπαπέτρου, για το Ενδιαφερόμενο Μέρος.

Cur. adv. vult.

30

ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ.: Ο αιτητής με την παρούσα προσφυγή ζητά από το Δικαστήριο την πιο κάτω θεραπεία:

35

“Δήλωση του Δικαστηρίου ότι η πράξη και/ή απόφαση της καθ' ης η αίτηση με την οποία προήγαγε τον Σπύρο Ω. Σπυριδάκη στη μόνιμη θέση Διευθυντή Τεχνικών Υπηρεσιών και Αναπληρωτή Γενικό Διευθυντή Κεντρικά Γραφεία Α.Η.Κ. από 1.3.95 αντί και/ή στη θέση του αιτητή είναι άκυρη, παράνομη και στερημένη οποιουδήποτε έννομου αποτελέσματος.”

40

Τα γεγονότα της υπόθεσης είναι σε συντομία τα ακόλουθα: Ο αιτητής διορίστηκε στην Αρχή Ηλεκτρισμού Κύπρου (ΑΗΚ) στις 15.10.62 και από την 1.11.91 είναι Διευθυντής Παραγωγής στα κεντρικά γραφεία.

Η ΑΗΚ με γνωστοποίησή της αρ. 3/95 προκήρυξε την πλήρωση της θέσης του Διευθυντή Τεχνικών Υπηρεσιών και Αναπληρωτή Γενικού Διευθυντή.

Στις 23.1.95 ο αιτητής υπέβαλε αίτηση για την πλήρωση της πιο πάνω θέσης. Στις 28.2.95 η ΑΗΚ εξέδωσε ανακοίνωση με την οποία ανακοινώνεται ο διορισμός του ενδιαφερομένου μέρους στην επίδικη θέση. Εναντίον του πιο πάνω διορισμού ο αιτητής καταχώρησε την παρούσα προσφυγή στις 28.4.95.

Η προσφυγή του αιτητή στηρίζεται σε διάφορα νομικά σημεία, μεταξύ των οποίων ότι η απόφαση πάσχει γιατί δεν πραγματοποιήθηκε η προαγωγή του καλύτερου από τους διαθέσιμους υποψηφίους, η απόφαση λήφθηκε σε διαδικασία που προηγήθηκε και που πάσχει νομικά γιατί στηρίχθηκε σε γεγονότα που δεν έπρεπε να ληφθούν υπόψη που είναι εκτός αρμοδιότητας της ΑΗΚ και του Τμηματάρχη και τα οποία είναι αντίθετα με το νόμο.

Στις 12.7.96, μετά από αίτηση, δόθηκε άδεια στο δικηγόρο του αιτητή, ο οποίος τροποποίησε την αίτησή του και πρόσθεσε τον ακόλουθο λόγο ακύρωσης της επίδικης απόφασης: “Η απόφαση πάσχει γιατί λήφθηκαν υπόψη συστάσεις, οι οποίες δόθηκαν παράνομα και/ή από αναρμόδιο όργανο και δη τον Διευθυντή Τεχνικών Υπηρεσιών και Αναπληρωτή Γενικό Διευθυντή”. Σε αυτό το λόγο επικεντρώθηκε κατά κύριο λόγο ο αιτητής για ακύρωση της απόφασης.

Θα προχωρήσω τώρα για να εξετάσω τους λόγους που προβλήθηκαν στη γραπτή αγόρευση του αιτητή για ακύρωση της επίδικης απόφασης. Αρχικά προβλήθηκε ο ισχυρισμός ότι ο διευθυντής εσφαλμένα και κατά παράβαση των κανονισμών προέβηκε σε συστάσεις ενώπιον της Συμβουλευτικής Υπεπιτροπής. Βάσει του άρθρου 19 των Περί Αρχής Ηλεκτρισμού Κύπρου (Όροι Υπηρεσίας) Κανονισμών του 96, ΚΔΠ 291/96, αρμόδιο όργανο να προβαίνει σε συστάσεις είναι μόνο η Συμβουλευτική Επιτροπή και όχι ο Διευθυντής. Στην τελική αγόρευση της δικηγόρου του αιτητή ο λόγος αυτός εγκαταλήφθηκε.

Επίσης προβλήθηκε ο ισχυρισμός ότι δεν τηρήθηκαν επαρκή πρακτικά. Συστήνων διευθυντής είναι ο κ. Χ΄Ψασχάλης, Αναπληρωτής Αρχιμηχανικός και Γενικός Διευθυντής. Η παρουσία του πιο πάνω φαίνεται τόσο στο πρακτικό της Συμβουλευτικής Υπεπιτροπής αλλά αναφέρεται και ρητά στη σελίδα 113 την επικυρωμένων πρακτικών της 22.2.95, κατά την οποία λήφθηκε η απόφα-

ση.

- 5 Αναφορικά με τον ισχυρισμό ότι η απόφαση της Αρχής πάσχει από έλλειψη αιτιολογίας, αναφέρομαι στην υπόθεση **Μ. Γιαλλουρίδης ν. ΑΗΚ** (1994) 4 Α.Α.Δ. 1912, σελίδα 1919, στην οποία ο Δικαστής Κωνσταντινίδης ανέφερε τα ακόλουθα:

“Η αιτιολογία της προσβαλλόμενης απόφασης

- 10 Προηγήθηκε η κρίση της Μεικτής Συμβουλευτικής Επιτροπής Επιλογής, η διατύπωση της άποψης του αμέσως προϊσταμένου τους που ήταν ο ίδιος για τον αιτητή και για το ενδιαφερόμενο
- 15 μέρος και η κρίση της Συμβουλευτικής Υπεπιτροπής για Θέματα Προαγωγής. Η πρώτη Επιτροπή σύστησε τον αιτητή και ακόμα ένα από τους υποψηφίους κατά πλειοψηφία και το ενδιαφερόμενο μέρος ομόφωνα. Ο άμεσα προϊστάμενός τους σύστησε το ίδιο. Η Υπεπιτροπή σύστησε ομόφωνα το ενδιαφερόμενο μέρος. Η Αρχή παρέπεμψε σ’ αυτά και ακόμα στη σύσταση του Διευθυντή, στους προσωπικούς φακέλους και τα φύλλα
- 20 αξιολόγησης. Όπως σημειώνει, κατέληξε με γνώμονα την πείρα, αξία, ικανότητα, αρχαιότητα, προσόντα σε συσχετισμό προς το σχέδιο υπηρεσίας και επίδοση στην υπηρεσία που είναι τα κριτήρια προαγωγής σύμφωνα με τον Κανονισμό 23(2). Αυτή η αιτιολόγηση είναι επαρκής αφού συμπληρώνονται από τα
- 25 στοιχεία του φακέλου και παρέχει τη δυνατότητα ελέγχου.”

Υιοθετώ την πιο πάνω απόφαση με την κατάληξη της οποίας συμφωνώ.

- 30 Αναφορικά με τον ισχυρισμό ότι δεν επιλέγη ο πιο κατάλληλος υποψήφιος σημειώνω ότι η επίδικη θέση είναι η δεύτερη στην ιεραρχία της καθ’ ης η αίτηση Αρχής και η Αρχή έχει ευρεία διακριτική εξουσία για την επιλογή του καταλληλότερου υποψήφιου. Η καθ’ ης η αίτηση κατέληξε στην απόφασή της αφού στάθμισε όλα
- 35 τα ενώπιόν της στοιχεία. Ο αιτητής απέτυχε να αποδείξει έκδηλη υπεροχή. (Βλ. **Γ. Κορομιάς κ.ά. ν. ΑΗΚ** (1992) 4 Α.Α.Δ. 4828 και **Κώστας Δ. Ιωάννου ν. ΑΗΚ** (1995) 4 Α.Α.Δ. 377).

- 40 Ο βασικός λόγος, όπως έχω ήδη αναφέρει, στον οποίο επικεντρώνει ο δικηγόρος του αιτητή την προσφυγή του είναι ότι οι συστάσεις που δόθηκαν από το Διευθυντή Τεχνικών Υπηρεσιών ήσαν παράνομες γιατί δόθηκαν από αναρμόδιο όργανο. Ο αιτητής ισχυρίζεται ότι η απόφαση της Αρχής να εξουσιοδοτήσει τον κ. Χ”Πασχάλη να ενεργήσει σαν Αναπληρωτής Γενικός Διευθυντής

κατά την απουσία του Γενικού Διευθυντή εκδόθηκε κατά παράβαση του νόμου και των κανονισμών και ως εκ τούτου οι συστάσεις ήταν παράνομες γιατί δόθηκαν από αναρμόδιο όργανο. Επίσης γίνεται ισχυρισμός ότι η παρουσία του Γενικού Διευθυντή δεν ήταν άκρως αδύνατη κατά τη συνεδρία της Συμβουλευτικής Επιτροπής. 5

Κατά τη γνώμη μου ορθά οι συστάσεις δόθηκαν από τον κ. Χ'Πασχάλη, Διευθυντή Τεχνικών Υπηρεσιών και Αναπληρωτή Γενικό Διευθυντή για τους πιο κάτω λόγους: Ο κ. Χ'Πασχάλης είχε εξουσιοδοτηθεί από την Αρχή όπως, κατά τη διάρκεια απουσίας του Αρχιμηχανικού και Γενικού Διευθυντή να αναλάβει όλες τις εξουσίες, καθήκοντα και ευθύνες του Γενικού Διευθυντή. Ο Αρχιμηχανικός και Γενικός Διευθυντής απουσίαζε με προαφρητική άδεια και κανένας δε μπορούσε να τον υποχρεώσει να εργαστεί. Στη συμπληρωματική γραπτή απάντηση του δικηγόρου του αιτητή γίνεται αναφορά στον κ.44(1)(9) της ΚΔΠ 291/86 σύμφωνα με την οποία: 10

“Εις ην περίπτωσην εις υπάλληλον αποχωρούντα της υπηρεσίας δεν παραχωρήται πριν ή ούτος αποχωρήσει εκ της υπηρεσίας η ετήσια άδεια την οποία δικαιούται, η Αρχή θα καταβάλλει εις αυτόν μισθόν αντί της εν λόγω άδειας.” 20

Αυτό όμως ακριβώς υποδηλεί ότι ο Γενικός Διευθυντής δεν ήταν υποχρεωμένος να εργαστεί κατά τη διάρκεια της άδειάς του. 25

Στο Interpretation Law, Κεφ. 1, άρθρο 21 αναφέρονται τα ακόλουθα: 30

“21. Notwithstanding anything in any other Law contained, when the substantive holder of any office constituted by or under any Law, in force for the time being, is on leave of absence pending relinquishment of his office, it shall be lawful for another person to be appointed substantively to the same office.” 35

Εξάλλου είμαι της γνώμης ότι η ενέργεια του κ. Χ'Πασχάλη, Αναπληρωτή Γενικού Διευθυντή βρίσκεται σε πλήρη συμφωνία και συμμόρφωση με τη νομολογία του Ανωτάτου Δικαστηρίου. (Βλ. **Δημοκρατία ν. Στυλιανίδη** (1996) 3 Α.Α.Δ. 274, όπου αναφέρονται τα ακόλουθα από το Δικαστή Αρτεμίδα, στη σελίδα 279: 40

“Αναφορικά με την ειδική διάταξη που μας απασχολεί, έχουμε τη γνώμη πως η μοναδική περίπτωση που μπορεί να γί-

5 νουν οι συστάσεις από άλλο λειτουργό, εκτός από τον Προϊστάμενο του Τμήματος, είναι όταν η θέση του Προϊσταμένου χρεύει ή ο ίδιος απουσιάζει από τα καθήκοντά του λόγω ανυπέρβλητου αντικειμενικού κωλύματος και πάντοτε εφόσον ορίζεται λειτουργός που ασκεί τα καθήκοντα του Προϊσταμένου του Τμήματος. Η προσέγγισή μας αυτή μπορεί να απολήγει στην πρόκληση πρακτικών δυσχερειών στη λειτουργία της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας. Είναι όμως ο Νομοθέτης που ρυθμίζει το ζήτημα, και το Δικαστήριο έχει καθήκον να επιβλέπει την πιστή τήρηση του Νόμου.”

15 Είμαι της γνώμης ότι η απουσία του Γενικού Διευθυντή με προαφυπηρετική άδεια αποτελεί ανυπέρβλητο αντικειμενικά κώλυμα σύμφωνα με την πιο πάνω απόφαση και ορθά ο κ. Χ΄Ψασχάλης, Αναπληρωτής Γενικός Διευθυντής έκαμε τις απαραίτητες συστάσεις.

20 Το επόμενο θέμα που ηγέρθηκε είναι ότι η αιτιολογία των συστάσεων του Αναπληρωτή Γενικού Διευθυντή ήταν παράνομη. Έχει γίνει ισχυρισμός από το δικηγόρο του αιτητή ότι ο Αναπληρωτής Γενικός Διευθυντής προσέδωσε υπεροχή στο ενδιαφερόμενο μέρος επειδή, κατά την άποψή του, υπερείχε οριακά των άλλων τριών διευθυντών λόγω των πολύ εντατικών προσπαθειών που κατέβαλλε. Το κριτήριο αυτό δεν αποτελεί ένα από τα δεσμευτικά

25 κριτήρια σύμφωνα με τους κανονισμούς και αποτελεί, σύμφωνα με την εισήγηση του αιτητή, κριτήριο καθαρώς υποκειμενικό. Ο δικηγόρος της καθ΄ ης η αίτηση Αρχής, στη γραπτή του αγόρευση στη σελίδα 5 ισχυρίζεται ότι η αναφορά του Γενικού Διευθυντή στις εντατικές προσπάθειες που καταβάλλει το ενδιαφερόμενο μέρος έχει άμεση σχέση με το ζήλο για εργασία, που αποτελεί ένα από τα

30 επί μέρους κριτήρια που προσδιορίζουν τον παράγοντα αξία. Και εφόσον το ενδιαφερόμενο μέρος υπερείχε στο κριτήριο αυτό ορθά ο Διευθυντής σημείωσε αυτή την υπεροχή. **Μ. Γιαλλουρίδης ν. ΑΗΚ** (πιο πάνω). Η σύσταση του Αναπληρωτή Διευθυντή επίσης

35 προσβάλλεται για παραγνώριση της αρχαιότητας, κριτηρίου που λαμβάνεται υπόψη σύμφωνα με τους κανονισμούς. Επίσης γίνεται αναφορά ότι ο Αναπληρωτής Διευθυντής προέβη στις συστάσεις του από άμεση και προσωπική αντίληψη και γνώση των διοικητικών και οργανωτικών ικανοτήτων της τεχνικής κατάρτισης

40 των υποψηφίων.

Το τι ακριβώς ανέφερε ο Αναπληρωτής Γενικός Διευθυντής βρίσκεται καταχωρημένο στο παράρτημα 3, σελίδα 3 της ένστασης και έχει ως πιο κάτω:

“Ο Διευθυντής δηλώνει επίσης ότι έχει άμεση και προσωπική αντίληψη και γνώση των διοικητικών και οργανωτικών ικανοτήτων και τεχνικής κατάρτισης των υποψηφίων.”

Αυτό σημαίνει ότι η αναφορά στην προσωπική γνώμη ήτο απλώς συμπληρωματική και όχι η μόνη πηγή στην οποία βασίστηκε. Σύμφωνα με το δικηγόρο της καθ' ης η αίτηση ο κ. Χ΄΄Πασχάλης κατείχε ήδη τη θέση του Διευθυντή Τεχνικών Υπηρεσιών και Αναπληρωτή Γενικού Διευθυντή κατά την 1.12.93, ημερομηνία κατά την οποία προήχθη στη θέση αυτή και όχι όπως ισχυρίζεται ο δικηγόρος του αιτητή ότι ο κ. Χ΄΄Πασχάλης είχε διοριστεί Αναπληρωτής Γενικός Διευθυντής κατά την απουσία του Γενικού Διευθυντή. Ο Αναπληρωτής Γενικός Διευθυντής έδωσε τις συστάσεις του στις 9.2.95, άρα είχε μεσολαβήσει αρκετό χρονικό διάστημα από την προαγωγή του στη θέση του Αναπληρωτή Διευθυντή ώστε να αποκτήσει άμεση προσωπική αντίληψη των διοικητικών και οργανωτικών ικανοτήτων και τεχνικής κατάρτισης των υποψηφίων.

Αναφορικά με το λόγο που προβάλλεται εκ μέρους του αιτητή στη γραπτή του απάντηση ότι δηλαδή ο αιτητής είχε έκδηλη υπεροχή, οι δικηγόροι της καθ' ης η αίτηση ισχυρίζονται ότι τόσο ο αιτητής όσο και το ενδιαφερόμενο μέρος κατέχουν τα απαιτούμενα ακαδημαϊκά προσόντα από το σχέδιο υπηρεσίας της θέσης και θεωρήθηκαν και οι δύο προσοντούχοι υποψήφιοι. Το ότι ο αιτητής είναι μηχανολόγος μηχανικός δεν θεωρείται ότι κατείχε πρόσθετο προσόν. Στο μόνο θέμα που ο αιτητής υπερείχε είναι η αρχαιότητα και η υπεροχή του είναι μόνο τέσσερις μήνες έναντι του ενδιαφερόμενου μέρους, αυτή όμως δεν μπορεί από μόνη της να προσδώσει στον αιτητή την απαιτούμενη έκδηλη υπεροχή.

Όσον αφορά την αξία όπως καταγράφεται στα φύλλα αξιολόγησης του προσωπικού της Αρχής και οι δύο αξιολογούνται περίπου το ίδιο. Ο αιτητής απέτυχε να αποδείξει έκδηλη υπεροχή.

Κατά τη γνώμη μου όλοι οι λόγοι που προβάλλονται από τον αιτητή για ακύρωση της απόφασης είναι ανεδαφικοί και απορρίπτονται.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.